

РЕШЕНИЕ

№ 954

гр. София, 02.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **8441** по описа за **2010** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на П. С. М. срещу РЕШЕНИЕ от 02.05.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 46 състав, постановено по гр.дело № 3690/2009г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че първоинстанционния съд не е съобразил и не е приложил нормата на чл.12 ал.3 ЗСПЗЗ /отм./, както и че не е обсъдил събраните в процеса релевантни писмени и гласни доказателствени средства. По тези съображения и подробно развити в жалбата касаторът моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 02.05.2010г. на СРС, ГК, 46 състав по гр.дело № 3690/2009г. и реши спора по същество, като се уважи жалбата срещу ПРОТОКОЛ № 3230/11.12.2008г. и се възстанови правото на собственост върху недвижимите имоти в землището на Враждебна.

Ответникът- ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ“- К. не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава

заключение относено неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 02.05.2010г., постановено по гр.дело № 3690/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 46 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на П. С. М. срещу **ПРОТОКОЛ № 3230 от 11.12.2008г.** на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”К.” по преписка по заявление вх.№ 3230/06.03.1992г., с което е било отказано признаване правото на възстановяване на собствеността на наследници на С Стоимчев С върху 17 недвижими имота в землището на Враждебна.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие”- К. е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че не е доказано правото на собственост върху процесните недвижими имоти в патримониума на наследодателя на касатора, както и липсата на отрицателните предпоставки по чл.106 ЗСПЗЗ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 46 състав.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на ПРОТОКОЛ № 3230 от 11.12.2008г. на ОС”Земеделие”- К. се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд не е разгледал и не се е произнесъл по съществуване на административно-правния спор, като не е изследвал съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, а именно: чл.10 ал.1 ЗСПЗЗ. Формираните от съда правни изводи са в нарушение на материалния закон- чл.12 ал.3 ЗСПЗЗ /отм. ДВ.бр.13/2007г./.

Решенията на Общинските служби по “Земеделие” са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена

собственост при подадено по реда на чл.11 ал.1 вр.чл.12 ал.1 ЗСПЗЗ заявление. Преценката за законосъобразност, която съдът прави в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ относно издадените административни актове се свежда до анализиране на визираните в нормата на чл. 146 АПК критерии, а именно: административният акт да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материално-правните и процесуално-правните предпоставки за това и да е съобразен с целта на закона. Неспазването на някое от тези изисквания за действителност на административните актове води до тяхното опорочаване и отмяна, респ.изменение от съда съобразно неговата компетентност по см. на чл.172 ал.2 АПК.

На първо място: Заявителят по административната преписка П. С. М. за установяване на правото на собственост в патримониума на праводателя Симеон Стоимчев Стефчев върху имотите в землището на Враждебна е представил писмена декларация с нотариално удостоверяване на подписа рег.№ 12922/04.08.1992г.

Съгласно Тълкувателно решение № 2/25.06.1996г. по гр.дело № 2/1996г. на ОСГК на ВС : „В производството пред районния съд по реда на чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ декларациите с нотариална заверка на подписа представляват годно доказателствено средство, ако са били представени най-напред пред Общинската поземлена комисия, като съдът ще ги цени при проверка на законосъобразността и обосноваването на решенията ѝ. При тази предпоставка Общото събрание на гражданската колегия споделя становището, че те представляват годно доказателствено средство, при това относимо за всеки отделен имот. Не е задължително да се събират гласни доказателства за проверка на верността им, тъй като декларациите с нотариална заверка на подписа са депозирани под страх от наказателна отговорност”.

В административното производство не е имало никакъв спор между Общинска служба по „Земеделие ”- К. и правоимащите лица относно принадлежността на вещното право към момента на образуване на ТКЗС. Ответният административен орган е отказал да признае правото на възстановяване на собствеността, защото „няма данни имотите да са внесени в ТКЗС”. След като за имотите са липсвали други писмени доказателства, както и е представена служебна бележка от 18.05.1998г., че в Кметство-Враждебна няма запазени данъчни и емлячни регистри за внесена земя в ТКЗС, а се съхраняват само опис-декларациите за членство в ТКЗС от 1957г. от буква „А” до буква „П” включително следва да се цени декларацията с нотариална заверка на подписа като единствено доказателствено средство и да се приеме въз основа на нея, че правото на

собственост е установено с допустимите от закона писмени доказателства. На второ място: Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на административния орган, че след като имотите не са внесени в ТКЗС правото на собственост върху тях не следва да се възстанови в полза на правоимащите лица. Дали един имот е включен в границите на кооперативното стопанство и дали наследодателят е бил член-кооператор в образуваното ТКЗС е ирелевантно обстоятелство за земеделската реституция по ЗСПЗЗ- чл.10 ал.1 ЗСПЗЗ и чл.15 ал.6 ППЗСПЗЗ. Изложените в този смисъл фактически мотиви на Общинска служба по „Земеделие“-К. са в превратно приложение на законодателното решение и освен, че следва да бъдат изцяло отречени водят и до незаконосъобразност на административния акт на основание чл.146 т.4 АПК.

На трето място: Изцяло неотнормирани към предмета на спора са правните мотиви на първостепенния съд, че касаторът не е доказал, че върху имотите не са осъществени мероприятия, които не позволяват възстановяването на собствеността по арг. от чл.10б ЗСПЗЗ. Ответната страна е отказала да признае правото на възстановяване на собствеността върху земеделските земи в нови реални граници, т.е. с план за земеразделяне, поради което без всякакво правно значение за изхода на делото е дали имотите могат да се реституират по реда на чл.14 ал.1 т.1 ЗСПЗЗ и респ. да се изследват основанията на чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ и чл.10б ЗСПЗЗ.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 02.05.2010г. на СРС, ГК, 46 състав по гр.дело № 3690/2009г., с което е била ОТХВЪРЛЕНА жалбата срещу ПРОТОКОЛ № 3230 от 11.12.2008г. на Общинска служба по ”Земеделие“- К. е НЕПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. Тъй като спорът по делото е напълно изяснен от неговата фактическа страна на основание чл.222 ал.1 АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени обжалвания индивидуален административен акт и признае правото на възстановяване на собствеността върху имотите на основание чл.14 ал.1 т.2 ЗСПЗЗ. При служебната проверка, съдът не констатира основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло доказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град следва да я уважи.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 02.05.2010г., постановено по гр.дело № 3690/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 46 състав. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ ПРОТОКОЛ № 3230/11.12.2008г., постановен по преписка по заявление вх.№ 3230/06.03.1992г. на ОСЗ „К.” в частта по раздел II, като:

ПРИЗНАВА ПРАВОТО НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СОБСТВЕНОСТТА С ПЛАН ЗА ЗЕМЕРАЗДЕЛЯНЕ на наследници на С Стоимчев С върху следните недвижими имоти в землището на Враждебна:

- 1.Имот с площ от 1.000 дка, IV категория, местността „Долчето”.
- 2.Имот с площ от 1.000дка, IV категория, местността „Пчелино”.
- 3.Имот с площ от 2.000дка, V категория, местността „Кулинското”.
- 4.Имот с площ от 1.500дка, IV категория, местността „Могилите”.
- 5.Имот с площ от 1.000дка, V категория, местността „Доло”.
- 6.Имот с площ от 3.000дка, V категория, местността „Богровски песоци”.
- 7.Имот с площ от 1.000 дка, IV категория, местността „Геренчето”.
- 8.Имот с площ от 1.000дка, IV категория, местността „Брестница”.
- 9.Имот с площ от 1.500 дка, IV категория, местността „Аличо”.
- 10.Имот с площ от 2.000дка, IV категория, местността „Средното”.
- 11.Имот с площ от 1.500дка, IV категория, местността „Страната”.
- 12.Имот с площ от 2.000дка, IV категория, местността „Прогоно”.
- 13.Имот с площ от 1.500 дка, IV категория, местността „Дългото”.
- 14.Имот с площ от 1.000дка, IV категория, местността „Курията”.
- 15.Имот с площ от 0.800 дка, IV категория, местността „Под село”.
- 16.Имот с площ от 0.500 дка, IV категория, местността „Курията”.
- 17.Имот с площ от 1.500 дка, IV категория, местността „Папрата”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

